

[Statsministeren.]

cerede fiskeriproblemer, som er afgørende for spørgsmålets løsning.

Hovedskillelinien i fiskerispørgsmålene går mellem på den ene side et mindretal af stater, som har lagt afgørende vægt på fjernfiskeriinteresser — navnlig lande som Sovjetunionen og Japan — og på den anden side især udviklingslandene, som baserer deres holdning på kystfiskeriinteresser.

Det er af stor betydning for Danmark, hvilken ordning der kommer for fiskeriet. Danmark, Færøerne og Grønland har på dette område ikke sammenfaldende interesser.

Færøerne har en kombination af fjern- og nærfiskeri, Grønland i det væsentlige kystfiskeri, medens det danske fiskeri i hovedsagen foregår i Nordsøen og Østersøen, herunder i områder nær andre landes kyster. På denne baggrund er Danmark i den situation, at man ikke uden videre vil kunne gå ind, hverken for løsninger, som generelt indrømmer kyststaterne adgang til at fastsætte et bredt fiskeriterritorium, eller løsninger, som sigter mod at begrænse kyststaternes kompetence mest muligt.

Nøglen til en løsning, som ville tilgodese både danske, færøske og grønlandske interesser, ligger formentlig i en global fiskeriordning, der åbner mulighed for en differentieret fiskeripolitik, således at der kan gennemføres særordninger for lande eller geografisk isolerede områder, der som Færøerne og Grønland i overvejende grad er afhængige af fiskeriet som eneste realistiske erhvervs-mulighed. Fra dansk side har man under det forberedende arbejde i FN-komiteen og i konsultationer med andre lande gjort sig til talsmand for en sådan løsning.

Det sidste af de hovedspørgsmål for havretskonferencen, som hr. Knud Nielsen har peget på, er problemet vedrørende havforurening. Der er her tale om et særdeles omfattende emne, og arbejdet under konferencen sigter på udfærdigelse af en rammekonvention. Meningen er ikke at erstatte eller at dublere det arbejde, der foregår andre steder, for at skabe et netværk af aftaler om de enkelte forureningskilder — landbaseret havforurening, dumpning, forurening fra rørledninger og skibsfart osv. — men at supplere dette arbejde med en traktat med mere generelle principper om staternes ret-

tigheder og ansvar med hensyn til bevarelse af havmiljøet.

Et særligt spørgsmål i denne forbindelse er flere landes krav om oprettelse af brede forureningszoner ud for kysterne, hvor kyststaten skulle have ret til at fastsætte regler for indgriben over for havforurening. De førende skibsfartsnationer har lagt vægt på, at der foretages en afvejning af kyststatens interesse og interessen i at undgå vilkårlige indgreb over for anden retmæssig benyttelse af det åbne hav, navnlig den internationale skibsfarts interesse i retten til fri sejlads. Fra dansk side har man tilkendegivet støtte til tanken om etablering af forureningszoner, men samtidig fremhævet, at delegationen af jurisdiktionskompetencen til kyststaten kun burde omfatte retten til at håndhæve internationalt vedtagne forureningsstandarder, således at vilkårlige indgreb fra kyststatens side undgås.

Havretskonferencen vil komme til at tage stilling til en lang række problemer udover de her omtalte. Uden at forsøge nogen udtømmende gennemgang af konferencens meget omfattende dagsorden kan jeg nævne, at også sådanne spørgsmål som de regler, der skal gælde for det åbne hav, en regulering af adgangen til foretagelse af videnskabelige havundersøgelser, adgangen for ikke-kyststater til at deltage i udnyttelsen af havets og havbundens ressourcer m. v. vil komme til behandling.

Som nævnt indledningsvis har Danmark deltaget i det forberedende arbejde som medlem af FN's havretskomiteé. Der har gennem hele denne periode været et nært samarbejde mellem de nordiske landes repræsentanter i komiteen såvel under mødeperioderne som mellem samlingerne med henblik på at udveksle synspunkter og at søge en tilnærmelse af standpunkterne til de forskellige problemer.

Efter Danmarks medlemskab af EF har der på tilsvarende måde fundet regelmæssige konsultationer sted mellem de ni landes havretsdelegationer, og man har, hvor der har vist sig mulighed herfor, søgt at tilvejebringe en fælles indstilling til problemerne. Det er regeringens agt at fortsætte dette samarbejde.

Jeg kan i øvrigt nævne, at det har indgået i regeringens overvejelser at komme ind på den forestående havretskonference og de